

مجله شماس است! مجله

به خاطر دارم (سال‌ها پیش) هرگاه در جلسات و نشست‌های شما حاضر می‌شدم، از جمله شکواییه‌هایتان، نبودن مجله رشد آموزش تاریخ بود. اظهار می‌داشتید که «چرا دبیران ادبیات و فیزیک و شیمی و زبان و غیره، مجله ویژه دارند ولی ما نداریم.» من هم به سهم خود، سخنتان را به مسئولین ذیربط منعکس می‌کردم. تا اینکه شرایط فراهم شد و رشد آموزش تاریخ پا گرفت. از همان ابتدای کار (در جلسات تحریریه) بنای کار را بر این گذاشتیم که از خودمان کمتر مطلب لحاظ کنیم تا حتی الامکان صفحات مجله در اختیار شما باشد.

در این سال‌ها کوشیده‌ایم، مجله از آن شما باشد، پژوهش‌های شما را منتشر کند و اخبار و گزارش‌ها و مطالب مورد نیاز شما را ارائه نماید، چرا که وظیفه اصلی آن نیز همین است. انتظار این است که گهگاه از شما یادداشتی، نامه‌ای، نقدی، نظری، فریادی در باب حاصل کارمان دریافت کنیم. اما دریغ! دریغ از چنین باز خوردی. حدس می‌زنید در طی این سال‌ها حدود چند نامه از شما که صاحبان اصلی رشد آموزش تاریخ هستید، دریافت کرده‌ایم؟ کمتر از انگشتان یک دست! البته چه از طریق تلفن و موبایل و چه از طریق سایت مجله، تماس زیاد است، اما سخن همه تماس گیرندگان یک چیز است: پس مقاله من چه شد؟ کی چاپ می‌شود؟! می‌شود؟! می‌شود!؟

مجله، مجله شماس است. قلم به دست بگیرید، کاستی‌های آن را به ما یادآوری کنید، می‌توانید درباره محتوای مطالب، تصاویر، ترتیب مقالات، اغلاط چاپی و علمی، و نظایر آن نظر و پیشنهاد بدهید. به‌ویژه می‌توانید تجربیات کلاسی و خاطرات معلمی خود را بنویسید تا منتشر کنیم. تجربیات معلمی هر کس ویژه است و ارزشمند. مهم نیست در چه حجمی باشد، حتی در یک صفحه.

منتظریم!

